

1. Ve světě úspěchů, jen silnej přežije,
slabý kusy stejně stádo ušlape.
A nás tam naženou v kaluži prázdných vět,
musíme obstát, chce to po nás svět.

R: Ve stínu otců žije sám
i ten, co neodpovídal představám,
že to dotáhne ještě dál.

A tak se stalo, že řekl: "Dost!
Já u Vás nejsem pro radost,
to musí skončit. Asi jsem špatnej host."

2. Chtěl jsem jen pocit, že mě někdo má rád,
že nejsem špatnej, i když nevyhrávám.
A v závodě, kde jsem poslední byl,
že jsem pro ně stejně zvítězil.

3. A zatím slyším jenom, nestačíš!
Já ve Tvých letech bych to dělal líp.
Podívej, ostatní jsou rychlejší,
ty snad nemůžeš bejt ani můj syn.

R: A tak se stalo, že řekl: "Dost!
Já u Vás nejsem pro radost.
Chybí mně láska, já nechtěl moc."

Otevřel okno a vyskočil,
protože neměl tolik sil,
aby si lásku vysloužil....

R: Na studený dlažbě - zasychá krev.
Teď už je pozdě - brát něco zpět.
Je pozdě se ptát.

Proč bílé dřevo a bílej květ,
náhrobní kámen a k tomu pár vět,
je pozdě se ptát...